

اشغال موسی قلعه، توطئه جدید پاکستان

برخورد دولت با آن قابل تائید است!

از بیستم ماه جنوری سال روان ببعده که نگر و پونته، مدیر اداره اطلاعات ملی امریکا به کنگره آن کشور گزارش داد: "پاکستان جای امنی برای القاعده است و از آنجا بر نانه های خود رابری شرق میانه و افریقا سازماندهی میکند و به منافع امریکا صدمه میزند"، و بلافاصله این اظهارات از جانب دولت افغانستان تائید گردید، آتش زیر پای پاکستان و حامیان طالبان روشن شد.

بدنبال اظهارات این مقام سیاه، رئیس جدید سنای امریکا از حزب دموکرات، خانم نانسی پلوسی در رأس هیئتی از سناتوران و سپس وزیر خارجه امریکا و بعد وزیر جدید دفاع امریکا رابرت گیتس به اسلام آباد و افغانستان سفر کردند و با سران و مقامات بلند رتبه هر دو کشور تبادل نظر نمودند و با ایقان به حمایت پاکستان از گروه طالبان و سران القاعده، رئیس جدید سنای امریکا، حتی کمک های امریکا به پاکستان را منبهد و ابسته به میزان همکاری آن کشور در امرکنترول مرز هایش با افغانستان و انمود ساخت.

در همین راستا وقتی قوماندانی نیروهای ناتو به یک ژنرال امریکائی تعلق گرفت، این ژنرال با صراحت اعلام داشت، از این ببعده طالبان را حتی در خاک پاکستان تعقیب خواهد کرد، میخواست به جهانیان بگوید که طالبان از پاکستان برنامه ریزی میشوند و بعد از عملیات تخریبکارانه در افغانستان دوباره به آنکشور بر میگرددند، ولی دولت پاکستان مثل همیشه باز هم با پرویی از حضور طالبان و سران القاعده در خاک خود انکار کرد و گفت: طالبان و سران شان در خود افغانستان در میان مردم پایگاه و طرفدارانی دارند.

از آن تاریخ ببعده ما شاهد اقدامات و توطئه های تازه ISI و دولت آن کشور هستیم. این بار پاکستان برای اینکه توجه جامعه جهانی و نیروهای بین المللی در افغانستان را به اهمیت و قدرت طالبان در میان مردم نشان بدهد، حملات تخریبکارانه طالبان را از ولایات هم مرز با پاکستان، کمی دورتر به داخل کشور ما کشانده است.

بعد از درگیری نیروهای ناتو با شورشیان طالبان در پنجوائی که مردم محل رابحیث سپر خود قرارداد بودند، و در چنی حالتی و تمیز دادن طالبان از مردم عادی و غیر نظامی در یک محل برای عملیات هوائی یک امر غیر ممکن است، بنابراین نیروهای ناتو برای نشان دادن قدرت خود به طالبان، بدون مشورت با مسئولین امنیتی افغانستان به حملات هوائی دست زدند و تلفات انسانی فراوانی بجا گذاشتند. در آن عملیات تعدادی از افراد غیر نظامی کشته شدند، و این امر، موج عظیم تنفر و شکایت مردم محل را از عملیات نیروهای بین المللی به همراه داشت، تا جائی کرزی را واداشت به حال مردم مظلوم و بر باد رفته پنجوائی قندهار قلباً اشک بریزد، و به آدرس پناهگاه طالبان یعنی پاکستان سخنان تندوتیز و صریحی بیان کند.

اینست که پاکستان، اکنون با اعزام اجباری گروه های دهشت افکن طالبان و القاعده به موسی قلعه و کجکی در ولایت هلمند، میخواهد طوری و انمود کند که، اینک طالبان در آنسوی قندهار، در ولایت هلمند نیز هواداران و پایگاه هائی دارند و شورش طالبان، یک شورش عمومی و ملی است و نیروهای بین المللی باید با آنها همانگونه رفتار کند که دولت پاکستان با قبایل وزیرستان شمالی داشته است. سخنرانی اخیر پرویز مشرف مبنی موجودیت طالبان و رهبران شان در داخل افغانستان، که بلا درنگ از سوی یک مقام وزارت داخله افغانستان تردید شد، به همین منظور سازماندهی شده است. تا بدگمان مجامع بین المللی و یقین امریکا را از خود دور سازد. تاثیر این نوع تبلیغات پاکستان تا حدی موثر افتاد که نمایندگی دفتر سازمان ملل متحد در کابل نیز به این امر قانع شد تا بیان کند که دولت افغانستان باید با رهبران مخالفان (ملا عمر و حکمتیار) به گفتگو بنشیند.

اظهارات اسدالله و فاه، والی هلمند مبنی ورود نزدیک به ۷۰۰ تن از افراد وابسته به طالبان و القاعده از پاکستان به موسی قلعه و کجکی چیزی نیست که برای نیروهای ناتو و امریکا پوشیده باشد، اما دولت افغانستان که بدرستی از ترندها و توطئه های پاکستان در رابطه با امنیت کشور واقف است، بخاطر حفظ حیات مردم بیدفاع و غیر وابسته به گروه طالبان تاکنون که دو هفته از اشغال مرکز ولسوالی موسی قلعه میگذرد از بمباردمان موسی قلعه خود داری کرده است. ورنه نابودی طالبان در موسی قلعه و دیگر نقاط هلمند در برابر امکانات نیروهای ناتو و امریکا، کار بسیار مشکلی نیست، اما برای پاکستان **زهر طرف که شود کشته خیر اسلام آباد است**. از نظر پاکستان اگر مردم عادی کشته شوند، قربانیان از سر تائر برای انتقام گیری از نیروهای خارجی، به گروه طالبان می پیوندند، و اگر از طالبان کشته شوند، این تاثیر بیشتر سبب غیض و برافروختن آتش انتقام آنها در مقابل نیروهای دولتی و بین المللی میگردد که در هر دو صورت باعث نا امنی و برهم زدن ثبات در افغانستان میشود، چیزی که آرزوی پاکستان است.

با گذشت پنج سال از سرنگونی رژیم طالبان و استقرار حکومت کرزی بجای آن در افغانستان، مسئله نا امنی و فعالیت های دهشت افگانه گروه طالبان به تحریک استخبارات نظامی پاکستان، هنوز یک معضله جدی در برابر دولت این کشور و حامیان بین المللی آن محسوب می شود. سفر اخیر رئیس جمهور کرزی به انگلستان و ایتالیا نیز برای آگاه ساختن رهبران آنکشورها از توطئه های جدید پاکستان در ارتباط به افغانستان است.

ما هوشیاری و تأمل دولت و نیروهای امنیتی افغانستان را بجای اشغال شتاب زده موسی قلعه که تلفات انسانان بیگناه محلی را به همراه دارد، یک هوشیاری سیاسی بجا میدانیم و نا آنجا که به تصرف دوباره آن به کمترین تلفات میسر باشد، به دولت افغانستان حوصله مندی آرزو میکنیم. قلم بدستان افغان باید هرچه بیشتر در افشای دسایس و توطئه های پاکستان سهم بگیرند و دولت افغانستان را به موضعگیری برحق و استوار ترش در برابر توطئه های پاکستان تشویق و رهنمائی کنند. پایان ۲/ ۱۶ / ۲۰۰۷